

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 6. oktobrī iesniedza *Sąd Najwyższy* (Polija) –
M. F./T. P.**

(Lieta C-496/20)

(2021/C 44/25)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītājs: M. F.

Atbildētājs: T. P.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 279. pants un Tiesas Reglamenta 160. panta 2. punkts, tos lasot kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu un 19. panta 1. punktu, kā arī kopsakarā ar Tiesas 2020. gada 8. aprīļa rīkojuma lietā C-791/19 R Komisija/Polijas Republika rezolutīvās daļas 1) punkta pirmo un otro ievilkumu, ir jāsaprot tādējādi, ka līdz nolēmuma lietā C-791/19 R pasludināšanas brīdim *Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego* [Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas] priekšsēdētājs nav tiesīgs pieprasīt nodot lietas, kura attiecas uz *Sąd Najwyższy* tiesneša dienesta attiecību neesamības konstatēšanu, materiālus, ņemot vērā 2017. gada 8. decembra *ustawa o Sądzie Najwyższym* [Likuma par Augstāko tiesu] (konsolidētais teksts: 2019. gada *Dz. U.*, 825. poz., ar grozījumiem) 3. panta 5. punkta, 27. panta un 73. panta 1. punkta piemērošanas apturēšanu?
- 2) Vai LES 2. pants un 4. panta 2. punkts, tos lasot kopsakarā ar LES 19. panta 1. punkta otro daļu, un tiesību uz tiesu princips ir jāinterpretē tādējādi, ka:
  - a) valsts tiesai ir pienākums nepiemērot aizliegumu “apšaubīt tiesu pilnvaras” un “tiesās konstatēt vai izvērtēt tiesneša iecelšanas atbilstību tiesību normām vai no šī iecelšanas izrietošās tiesības pildīt tiesu sistēmas uzdevumus”, kāds šis aizliegums ir noteikts 2017. gada 8. decembra Likuma par Augstāko tiesu (konsolidētais teksts: 2019. gada *Dz. U.*, 825. poz., ar grozījumiem) 29. panta 2. un 3. punktā, jo apstākļi, ka Savienība respektē dalībvalstu konstitucionālo identitāti, nedod tiesības valsts likumdevējam ieviest risinājumus, kas kaitētu Savienības pamatvērtībām un principiem?
  - b) dalībvalsts konstitucionālā identitāte nevar būt pamats, lai atņemtu tiesības uz neatkarīgu, tiesību aktos noteiktu tiesu, ja [tiesneša] iecelšanas procedūrā pirms akta par iecelšanu amatā izsniegšanas tika pieļauti pārkāpumi, kas aprakstīti prejudiciālajos jautājumos lietās C-487/19 un C-508/19, savukārt šīs procedūras iepriekšēja tiesas kontrole ir tikusi – mērķtiecīgi un acīmredzami neatbilstoši valsts konstitūcijai – izslēgta?
- 3) Vai LES 2. pants un 4. panta 2. punkts, tos lasot kopsakarā ar LES 19. panta 1. punkta otro daļu, kā arī tiesību uz tiesu princips un LESD 267. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts konstitucionālās identitātes jēdziena saturs tādā apjomā, kādā tas attiecas uz tiesībām uz tiesu, var tikt saistoši noteikts dalībvalsts pēdējās instances tiesai tikai tāda dialoga ietvaros, ko šī tiesa vai citas valsts tiesas (piemēram, konstitucionālā tiesa) veic ar Tiesu, izmantojot prejudiciālā nolēmuma procedūru?
- 4) Vai LES 19. panta 1. punkta otrā daļa un vispārējais princips par tiesībām uz iepriekš tiesību aktos noteiktu tiesu ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts pēdējās instances tiesa noraida pieteikumu par lietas materiālu nodošanu, ja šādu pieteikumu iesniedza persona, kura ir iecelta tiesneša amatā uz valsts tiesību normu pamata un apstākļos, kas izraisa tādas tiesas izveidošanu, kura neatbilst tiesas neatkarības prasībām un nav uzskatāma par tiesību aktos noteiktu tiesu, bez nepieciešamības iepriekš pilnībā izmantot procedūru, kas minēta prejudiciālajā jautājumā lietā C-508/19 vai Tiesas 2019. gada 19. novembra spriedumā C-585/18, C-624/18 un C-625/18 A.K. u.c.?